

Cent anys de Martinenc

Equip de 1929

Equip campió de Catalunya al 1925

El Futbol Club Martinenc ha estat i és un dels clubs històrics de l'esport català. Creat al 1909 com a club de futbol, va ser originari del barri de Sant Martí de Provençals, d'on treu el seu nom, però posteriorment va ser traslladat al barri de la Verneda de Barcelona. Al novembre de 1917 es va fusionar amb el Centre d'Esports Martinenc, creat al 1914. No és però fins a nou anys més tard quan apareix la secció de bàsquet del club, al 1923, i pocs mesos després, entre i abril i maig de 1924, ja disputa per primer cop del Campionat de Catalunya, competició en la que es classifica segon, només darrera de l'Europa, en la segona edició del torneig.

Al 1925, el Martinenc ja es proclama campió de Catalunya, després de guanyar el grup 1, i el mateix any es disputa un amistós entre el mateix Martinenc i l'Europa, que per a molts afeccionats suposa el primera gran partit de bàsquet a la ciutat de Barcelona. La temporada següent, Martinenc i Europa tornen a intercanviar-se les posicions, sent l'Europa campió a 1926 i el Martinenc sotscampió. Un nou títol com a millor equip català arriba pel Martinenc al 1927, en la cinquena

edició de la competició, i el mateix any dos jugadors del club formen part de la primera Selecció Catalana de bàsquet, incloent el campità i màxim anotador, Prats i Julià. Encara al 1927, Vilaseca, delegat del Martinenc, forma part de la ponència per construir uns reglaments federatius més complerts, mentre que pel que fa a la competició al 1928, l'entitat es queda lluny d'un títol que torna a mans del Laietà, i cal destacar que el mateix 1928 es disputa en el gimnàs del Foment Martinenc un amistós entre el Martinenc i el Sants, que suposa el primer partit de bàsquet important en un camp cobert.

Aparició de la secció femenina de bàsquet i guerra civil

Al 1929, el Martinenc es classifica vuitè en un campionat que torna a guanyar el Laietà, mentre que al 1930 finalitza sisè en una competició que acaba guanyant el Patrie. El 1931 es perd la primera categoria al quedar últims i perdre la promoció contra

un equip de segona, en la competició disputada entre gener i abril, i el mateix 1931 i per greus problemes econòmics la Federació dóna de baixa el club dels campionats de Catalunya, tot i que continuen jugant partits amistosos.

El 1932 sorgeix el primer equip femení de la secció i disputa un dels primers tornejos femenins. El 1935 es retorna a la disputa dels campionats de Catalunya masculins en la categoria de tercera, de la qual el Martinenc es proclama campió el mateix any. El 1936 es disputa l'últim campionat, aquest cop a segona, abans de la guerra civil, en què l'estructura de la majoria de clubs catalans es veu seriosament afectada, especialment la del Martinenc, que paralitza activitats, i els campionats de Catalunya desapareixen temporalment com a competició fins al 1940.

Aquest 1940 reapareix el bàsquet, però pel Martinenc s'inicia un llarg període d'alts i baixos de la secció amb períodes de temps en què es torna a consolidar el bàsquet. En cap moment, però, el primer equip tornarà a estar entre l'elit de Catalunya, tot i que en categories de base no es deixarà mai de ser dels clubs més importants.

Revitalització als darrers anys

L'any 1998 es revitalitza la secció amb la construcció del poliesportiu del Guinardó. La temporada 1998-1999 ja es té un sènior i 3 equips de base. La temporada 1999-2000 s'inicia col·laboració amb la UB (Universitat de Barcelona) per crear una escola de bàsquet mixta. Al desembre de 2001, Juli Macarulla, president de la secció, és distingit per la Fundació del Bàsquet Català com a "Històric del Bàsquet Català". La temporada 2002-2003 reapareixen els equips femenins en l'estructura del club amb la integració dins el club del CB Gregal. La temporada 2004-2005 el club disposa ja de 17 equips, a més de l'escola de bàsquet plenament consolidada. La temporada 2006-2007 permet superar per primera vegada la barrera dels 20 equips, i l'equip sènior femení assolix la millor classificació de la seva història amb un vuitè lloc a 1ª Catalana, mentre que el

Tota la secció de bàsquet en l'actualitat

sènior masculí obté l'ascens a 3a Catalana. Actualment, el club té 23 equips, 13 masculins (un sènior, un sots 21, tres júnior, tres cadets, un infantil, un pre-infantil, dos minis i un pre-mini) i 10

femenins (dos sènior, dos júnior, tres cadets, un infantil, un pre-infantil i un mini), a més de comptar amb una Escola de Bàsquet al Complex Esportiu del Guinardó amb més de 100 nens i nenes.

Manuel Dengra (President) i Luis J. Romero (Responsable Secció Bàsquet)

Els millors resultats sènior

Els millors resultats en la història del club han estat els títols absoluts de Catalunya els anys 1925 i 1927 per part del sènior masculí, mentre que per part del sènior femení, l'any 1992, va disputar una temporada l'antiga 2a Nacional, a més de la participació en l'actual 1a Catalana (que va agafar el relleu d'aquella 2a Nacional) els anys 2005, 2007, 2008 i 2009, amb dos vuitens llocs com a millor resultat.

Entrevista amb Luis J. Romero (responsable de la secció de bàsquet del FC Martinenc)

Com vas arribar a l'entitat?

Vaig arribar l'any 2003 gràcies a què el president del club, Manuel Dengra, i el màxim responsable de la secció de bàsquet en aquell moment, Juli Macarulla, van decidir apostar de valent pel nostre esport en un projecte a llarg termini i extremadament il·lusionant. Es va ampliar el número d'equips i es va augmentar la qualitat dels mateixos. Diversos entrenadors d'altres clubs vam arribar, entre ells Josep M. Meriel, importantíssim en el futur de la nostra entitat.

Quin ha estat el millor moment des que vas arribar?

Són molts bons moments els viscuts, però sens dubte n'hi ha un que destaca. Va ser l'ascens del sènior femení a 1a Catalana al juny de 2006 amb un triple en la darrera possessió de la pròrroga de la Paula Galerón, potser la millor jugadora

que ha passat mai pel nostre club. Una mica la cirereta del pastís d'una temporada meravellosa amb un pavelló absolutament ple recolzant el nostre equip.

Quins són els objectius actuals?

Els primer objectiu és consolidar i ampliar el volum d'equips i jugadors que actualment tenim. Evidentment al mateix temps estem treballant molt amb les categories de base per millorar la qualitat i mica en mica ho estem fent. Cada dia surten millors jugadors i jugadores i estem en nivells superiors. Tot és qüestió de una feina ben feta per part dels entrenadors i d'un esperit de club molt arrelat.

Quin creus que ha estat el moment més important en tots aquests anys?

Això és impossible de dir. No tenim la perspectiva històrica suficient encara per saber si qualsevol petit canvi en una direcció tècnica o en una coordinació d'una edat determinada esdevindrà un moment important pel club o no ho serà. Si girem la vista enrera n'hi ha hagut punts

d'inflexió com la construcció del Complex Esportiu Guinardó amb el poliesportiu (1998) o la col·laboració amb la UB per la creació d'una escola de bàsquet mixta (2000), però d'això ja fa temps. És la raó per la que podem catalogar com a moments importants.

Un somni....

Que tots els somnis baquetbolístics, siguin els que siguin, dels 350 jugadors i jugadores del nostre club es facin realitat.

